

Sygn. akt IV CSK 193/05

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa "P." Spółki z o.o. w G.

przeciwko J. K. i J. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 lutego 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 czerwca 2005 r.,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 czerwca 2005 r., opartej na podstawie naruszenia art. 646 k.c. przez jego błędne zastosowanie, wniosek o jej przyjęcie powód uzasadnił w ten sposób, że „wobec bezpodstawnego zastosowania do stanu faktycznego sprawy art. 646 kodeksu cywilnego koniecznym jest rozpatrzenie niniejszej skargi”; w uzasadnieniu wniosku podał nadto, że wyrokowi zarzuca się naruszenie prawa materialnego przez błędne uznanie, iż w stanie faktycznym sprawy powód wykonywał prace na podstawie mieszanej umowy dostawy i o dzieło, a nie umowy o roboty budowlane.

Sąd Najwyższy, badając dopuszczalność skargi kasacyjnej, zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna między innymi zawierać przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (pkt 2) oraz wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3). Podobnie, jak to miało miejsce w odniesieniu do kasacji, wymagania istotne skargi kasacyjnej są od siebie niezależne i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do uzasadnienia jej podstaw.

Art. 398⁹ § 1 k.p.c. wymienia przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, które zachodzą, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy opiera rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia skargi do rozpoznania.

Strona wnosząca o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania winna zatem wyraźnie określić, która z wymienionych przesłanek - jej zdaniem zachodzi - oraz twierdzenie to uzasadnić.

W skardze kasacyjnej brak jest wyraźnego odniesienia się do ustawowych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; w skardze tej nie sformułowano zagadnienia prawnego ani nie wskazano na potrzebę wykładni

przepisów, nie powołano także okoliczności, o których mowa w punktach 3 i 4 § 1 art. 398⁹ k.p.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadzające się do uzasadnienia podstawy skargi, bez powiązania z przesłankami, które Sąd Najwyższy ocenia pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania, nie czyni w żaden sposób istotnemu wymaganiu skargi, przewidzianemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Niezachowanie jednego z istotnych wymagań skargi kasacyjnej, określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., uzasadnia jej odrzucenie wprost (art. 398⁶ § 2 k.p.c.); o odrzuceniu skargi powoda Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania kasacyjnego stosownie do art. 98 i 108 § 1 k.p.c.